

Σερρών Θεολόγος: « Η αγία Ορθοδοξία μας αποτελεί ευλογία, προνόμιο, χάρισμα και κυρίως ευθύνη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Πρώτη Κυριακή των Νηστειών της αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής, γνωστή ως της «Ορθοδοξίας», στις 9 Μαρτίου 2025, η κατά Σέρρας και Νιγρίτα συνεκλεκτή τίμησε ιεροπρεπώς τους ιερούς αγώνες των σεπτών και αγίων υπερασπιστών της ορθοδόξου πίστεως και τη νίκη της Εκκλησίας μας κατά των αιρετικών εικονομάχων, η οποία επισφραγίσθηκε λαμπρώς με την αναστήλωση των ιερών εικόνων (843 μ.Χ.), διά των οποίων διδάσκεται και φανερώνεται το μυστήριο της θ. Ενανθρωπήσεως.

Στο πλαίσιο της λειτουργικής και ευχαριστιακής Συνάξεως στον ιερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμ. Ταξιαρχών Σερρών, με Πράξη του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, καθιερώθηκε, κατά την «Κυριακή της Ορθοδοξίας» εκάστου έτους, η τέλεση ιερού, Αρχιερατικού μνημοσύνου, υπέρ μακαρίας αναπαύσεως των ψυχών των 102 συνολικώς αιδίων Ιεραρχών, που από τα πρώτα ακόμη χριστιανικά χρόνια (5ος μ.Χ. αιώνας) εκοπίασαν για την σπορά του Ευαγγελικού λόγου, αγίασαν Αρχιερατικώς τον λαό του Θεού, διεποίμαναν ευαγγελικώς και αποστολομιμητώς την Σερραϊκή Εκκλησία.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης της Εκκλησίας των Σερρών και της Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ομίλησε εμπνευσμένως και με θεολογικό βάθος στο πυκνό εκκλησίασμα, τονίζοντας μεταξύ άλλων και τα εξής: «Πρώτη Κυριακή της αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής, σήμερα και η Μητέρα Ορθόδοξος Εκκλησία μας, όρισε να τιμούμε λειτουργικώς και ευχαριστιακώς την μεγάλη εορτή της αναστηλώσεως των ιερών εικόνων, η οποία έχει πολλά και ωφέλιμα να μας διδάξει για το χθες, αλλά και το σήμερα της ζωής μας.

Το ιστορικό γεγονός, το οποίο έχει ως βάση η σημερινή εορτή είναι η αναστήλωση των ιερών εικόνων, η οποία πραγματοποιήθηκε το έτος 843 μ.Χ., επί Αυτοκράτειρας Θεοδώρας και του υιού της, Μιχαήλ Γ'. Η οριστική αναστήλωση των ιερών εικόνων έθεσε τέλος σε μία μακροχρόνια και λίαν ζημιογόνο για την Ανατολική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία διαμάχη, η οποία είχε ξεσπάσει, εξαιτίας της άκαιρης και κυρίως ανεπίτρεπτης και βάνανσης επέμβασης της κοσμικής εξουσίας

στο δόγμα, την λατρεία και την εν γένει ζωή της Εκκλησίας και εταλαιπώρησε την χριστιανική Οικουμένη για έναν ολόκληρο αιώνα. Η διαμάχη αυτή προκλήθηκε από την απαίτηση της τότε κοσμικής εξουσίας, του Αυτοκράτορος Λέοντος Γ' του Ισαύρου, να αποκαθλωθούν και να εξοστρακισθούν οι ιερές εικόνες από την λατρεία, αλλά και από την ζωή των χριστιανών. Αυτό βεβαίως συνιστούσε μίαν ωμήν, ασεβή και βλαπτικοτάτη, για την ευστάθεια και ενότητα της ίδιας της αυτοκρατορίας, παρέμβαση της κοσμικής εξουσίας στα "interna corporis" της Εκκλησίας.

Η εικονομαχία δεν ήταν μόνον μία επίδειξη αλαζονείας και ασέβειας της κοσμικής εξουσίας, όπως αυτές που κατά καιρούς, μέχρι και των ημερών μας, η Εκκλησία υφίσταται, αλλά ήταν μία προκλητική επέμβαση, που έθετε εν αμφιβόλω την σωτηρία, που μας χάρισε ο Θεός. Η μεγάλη αυτή ταραχή και ακαταστασία, είχε ασφαλώς τραγικές συνέπειες και για την ενότητα, την ειρήνη και την ακεραιότητα της Βυζαντινής αυτοκρατορίας.

Αυτά συνέβησαν τότε, αλλά επαναλαμβάνονται δυστυχώς κατά καιρούς μέσα στην ιστορική πορεία του έθνους μας. Η Εκκλησία μας έχει πικράν πείραν, μέχρι και προσφάτως, ακαίρων και θλιβερών παρεμβάσεων και επεμβάσεων της κρατικής εξουσίας στα εσωτερικά Της, που την επίκραναν και τραυμάτισαν την εμπιστοσύνη Της στην κοσμική εξουσία, αλλά και την ενότητα του λαού.

Η Εκκλησία μας, η σώτεια του γένους μας, ευρισκόμενη πάντοτε σε θέση αμύνης, αναγκάζεται κατά καιρούς να υψώνει λόγον διαμαρτυρίας, όταν διαπιστώνονται προσπάθειες απομειώσεως, χειραγωγήσεως, εργαλειοποίησεως και περιθωριοποίησεώς Της. Κάνουν λάθος εκείνοι, οι οποίοι θεωρούν, ότι η Εκκλησία είναι ένα εγκόσμιο μέγεθος. Πολλές φορές οι άνθρωποι, εγκλωβισμένοι στον μικρόκοσμο της εγωιστικής τους αυτάρκειας αγωνίζονται να περιορίσουν, να απομειώσουν, να θαμπώσουν και να περιθωριοποιήσουν τον Χριστό. Μάταιος και επιβλαβής κόπος. Το μαρτυρούν οι αιώνες, το επιβεβαιώνει η σταυροαναστάσιμη εμπειρία της Εκκλησίας μας. Το αγιώτατο μυστήριο της Εκκλησίας μας έχει την αρχή του στον υπέρφωτο γνόφο του μυστηρίου της Παναγίας Τριάδος.

Η Μητέρα μας Εκκλησία, ως το θεανθρώπινο Σώμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, πορεύεται, "κατάστικτος τοῖς μῶλωψι, ἀλλά καὶ πανσθενουργός", δύο χιλιάδες χρόνια στην ανθρώπινη ιστορία, παραμένουσα όρθια, υπηρετούσα το μυστήριο

του Χριστού, δεικνύουσα τον δρόμο για τον ουρανό και αναπαύουσα τις ανάγκες του λαού μας. Η Εκκλησία, η οποία πάντοτε ενδύεται το λέντιον της διακονίας, της θυσίας και της προσφοράς, είναι όντως η αληθής και γνησία θεραπαινίδα, όχι όμως των ανθρωπίνων επιδιώξεων και ιδιοτελειών, αλλά του μυστηρίου της σωτηρίας των ανθρώπων. Κατέκτησε τις περγαμηνές Της, όχι με κάποιον χαριστικό ή προνομιακό τρόπο, αλλά με βαρύ κάθε φορά φόρο αίματος. Η οφειλομένη τιμή δεν Της χαρίσθηκε, ούτε είναι προϊόν ευκαιριακών σκοπιμοτήτων, αλλά είναι μία ευλογία και μία ευθύνη, την οποία διακονεί με ποταμούς αιμάτων, δακρύων, θυσιαστικής προσφοράς.

Όλες αυτές οι υπερούσιες αλήθειες, που περιγράφουν το κάλλος και την ποιότητα της αγίας Ορθοδοξίας εκφράζονται μέσα στις ιερές παραδόσεις της Πατρίδος μας, η οποία έχει μπολιαστεί ζωηφόρα από την ευλογημένη παρουσία της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας. Οι Πατέρες μας μέσα από την ευσέβειά τους με έναν απλό, ανεπιτήδευτο, αλλά και ουσιαστικό τρόπο διέσωσαν την ομορφιά της πίστεώς μας και της Ορθοδοξίας μας ως πορείας, εμπειρίας και θεοκοινωνίας.

Η αγία Ορθόδοξος Εκκλησία, της οποίας χάριτι Θεού είμεθα μέλη, η μία και μόνη Εκκλησία του Χριστού, φανερώνει στον κόσμο το υπέρλογο και φιλανθρωπότατο μυστήριο του Χριστού, το οποίο βιούται ησυχαστικώς, ευχαριστιακώς, λειτουργικώς, εν απλότητι και αφελότητι καρδιάς μέσα στο αγιασμένο χώρο της Εκκλησίας μας. Αυτή η Εκκλησία, το διδασκαλείο της αγιότητος και το αγνευτήριο των ανθρωπίνων ψυχών διασώζει την πραγματική αξία του ανθρωπίνου προσώπου ως εικόνας του Θεού. Η δυναμική αυτή πορεία του ανθρώπου μαζί με τον Χριστό και με προορισμό τον ίδιο τον Χριστό κρύβει μέσα της ένα πλούτο, ένα σωτήριο κάλλος, το μεγαλείο των οποίων ίσως στο παρόντα αιώνα ποτέ δεν θα αντιληφθούμε στο σύνολό του.

Η Ορθοδοξία είναι εμπειρία πίστεως και ζωής, θεωρία και πράξις, λόγος και ήθος, αλήθεια και ελευθερία, κλήσις και κοινωνία, αποστολή και διακονία, μαρτυρία και μαρτύριο, φως και ανάστασις. Η πολύτιμη Ορθοδοξία μας, ο πνευματικός και εθνικός μας πλούτος, δεν είναι θεωρητικό αφήγημα, ούτε μουσειακό είδος, αλλά αποτελεί δύναμη, τρόπο και ποιότητα ζωής. Ό,τι πιστεύουμε αυτό και αγωνιζόμαστε να ζούμε. Η ορθόδοξη πίστις μας είναι η βάση και το θεμέλιο ολόκληρης της ζωής μας!».

Τέλος, μετά την απόλυση της θ. Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε η, περίξ του ιερού Μητροπολιτικού Ναού, λιτάνευση των πανσεβασμίων εικόνων, κατά την ς» και το τάξη και

